

بازىق بىلا لارەزتە گۈلمى

(1 - كىتاب)

شىنجىاڭ جاستار- ورەندەر ياسپاسى

بىزىچ بىلالارەزتە گىلمەرى

(1 - كتاب)

شىنجىاڭ جاستار - ورەندەر باسپاسى

2006 - ئۇرمۇجى

图书在版编目(CIP)数据

哈萨克儿童故事选(1). /再努拉 编写; -2 版—乌鲁木齐:
新疆青少年出版社 2006. 4

ISBN 7 — 5371 — 1890 — 6

I. 哈… II. 再… III. 哈萨克族—童话—作品集—中国
—哈萨克语(中国少数民族语言) N. I 287. 7

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2006)第 032443 号

责任编辑：买斯太

责任校对：阿斯哈尔别克

封面设计：巴哈提

哈萨克儿童童话故事选(1) (哈萨克文)
再努拉·沙尼克 编写

新疆青少年出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路 100 号 邮编:830001)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂印刷

787×1092 毫米 32 开本 6.25 印张

2006 年 4 月第 1 版 2006 年 4 月第 1 次印刷

印数: 1 — 3060

ISBN7-5371-1890-6 定价: 8.00 元

جاۋاپتى رەداكتورى: ماستاي ماعاۋيا قىزى
جاۋاپتى كوررەكتورى: اسقاربەك ئارپىجان ۋلى
مۇقاپاسىن جوبالاعان: باقىت مىسکەندىر ۋلى

قازاق بالالار ھىرەگىلەرى (1)

قۇراستىرعان: زەينوللا سانىك

*

شىنجىڭىڭ چاستار - ورەندەر باسېپاسى باستردى
(”ۋىرسىجى چەڭىس كوشىسى 100 - قورا، پ: 830001)
شىنجىڭىڭ شىنھۇا كىتاب دۆكىنەرى تاراتادى
شىنجىڭىڭ شىنھۇا باسپا زاۋودىندا باسلىدى
فورماتى 1/32 1092×787 مم، باسپا تاباعى: 25 .6
2006 - جىل عساۇر، 1 - باسېپاسى
2006 - جىل عساۇر، 1 - باسلۇرى
تىراجى: 3060 - 1
ISBN7 - 5371 - 1890 - 6
باعاسى: 8.00 يۈلأن

باسپادان

هرتهگى، اڭىز، ولەڭ-جىرلار حالقىمىزدىڭ ھەرتهەن كەلە جاتقان اسىل مۇراسى. «قازاڭ بالاalar ھەرتهگىلەرى» اتلى بۇل ۋلاسپالى جىناتق تۈرمىس-سالت ھەرتهگىلەرى، مىفتىك ھەرتهگىلەر (قيال-عاچاپىتار)، حايۋاناتتار ھەرتهگىلەرى، اڭىز ھەرتهگىلەرى سىقلىدى تۇرلەرگە ئېولىنىپ، جەكە-جەكە ون كىتابپ بولىپ شىعارىلدى.

قولىڭىز داعى كىتاپتى وقۇڭ ارقىلى ھەرته زامان داعى ھېبەكشى حالقىتىڭ ئومىرىن، ارمان-تلەگىن، كۈرەسىن، سالت-ساناسىن، ئۇرالىن بىلۇڭگە، تۈسىنۈڭگە بولادى. حالقىمىز ئۆز ۇرپاقтарىن ادال، مەيرىمىدى، اقىلدى، زەردەلى، مرجۇرەك مەتىپ تارىيەلەۋ ماقساتىندا ھەرتهگىنىڭ نەشە ئۇان ئىتۈرىن تاپقىرلاغان ئارى ولى ارقىلى ۇرپاقтарىن ئېلىم ئۇ جولىنىدا ھەنېبىي ھېبەكتەنۈڭگە، تاباندىلىققا، شىدامدىلىققا، تىرىشلىك دۇنيەسىن قورعاپ، ھكولوگىيالىق ورتانى ايالاي بىلۇڭگە باۋلىپ وترغان.

مازمۇنى

1	.....	بالا پاتشا
8	.....	ئوازىز بالا
18	.....	باقتىباي ئىي
23	.....	باقيت بىزدە ئىشلەر
28	.....	وقۇدىڭ ئۆپىن بىزدە گەمن جىڭىت
33	.....	ونەر ورگە شىعاراى
39	.....	تازشا بالا
50	.....	اقىلدى قويىشى
53	.....	قۇچ بالا
55	.....	اقىلدى بالا
57	.....	الداعىش بالا
59	.....	وتىنىشى بالا مەن وڭازا شال
61	.....	ءۇش تۇتام
65	.....	ۋېرىنلىك عوي
67	.....	جەتىم بالا
77	.....	الپىسقا كەلگەنەن اقل سۇرا
82	.....	ءۇش اوپىز ئوز
88	.....	قارىتىش ۋەلىنا وسىھەتى
90	.....	جاقسى اكەنلىك اقىلى
92	.....	اقىلدى ارۇ
98	.....	ارغاناتى
001	.....	نان باتىر

110	جاقسلىق پەن جاماندىق
114	جو لاۋشى
115	عاچايىپ باق
125	اعاينىدى وۇشۇ
133	بوز اتنى بوران باتىر
137	ساۋەگەي شال
142	جاقسى مەن جاماندى بىردىي كورۇ
154	ەلى ئۇشىن تۈغان ھەر
179	كۆزى ۋلەن، باسى ۋلەن جانە قولى ۋېزىن
184	قارت پەن تاپقىر جىڭىت
189	ونەگە

بala patsha

بۇرىنچى زاماندا ئىبر ئشارىنىڭ جاس بالالارى جىنالىپ وين وينايىدى كەمن. بالالاردىڭ بىشىنەن الديار دەگەن بالا پاتشا بولىپ، ھندى بىرەۋلەرى ئازىز، بەك، جەندەت بولىپ وينايىدى. ھندى بىرەۋلەرى قازى، سۈراقشى بولادى، كەيىپەۋلەرى تاس جىناب، پاتشاعا ساراي جاسپ، ونى الديار پاتشانىڭ ئشارىسى دەپ اتايلىق. بارلىق بالالار الديار پاتشانىڭ ئامىر-پارمەننە رىزا بولىپ، باس ئىپ تۇراد دەگەن. ئوپىتىپ، بالالار كۇن سايىن الديار پاتشانىڭ ئشارىسى — وزەرنىڭ وينايىتىن جەرنە جىنالادى، پاتشانىڭ بىرگەن ئامىرىن ورىندىپ، وېلەرنە كەش قايتىپ جۇرەدى.

ئىبر كۇنى بالالار توپرلاپ وزەرنىڭ شارىسىنە جۇرگەننە سول ئشارىنىڭ ئادىل پاتشاسى مۇختار بالالاردىڭ ويناب جۇرگەن جەرنە كەلىپ قالادى. ولاردىڭ پاتشالىق ئۆكىم، سۈراقتارىنا تاكھ قالىپ قاراپ تۇرادى دا، ئىبر بالادان:

— بالام، بۇلارنىڭ قاندای وين؟ — دەپ سۈرايدى.
سوندا پاتشا جاۋاپ سۈراغان بالا ايتادى:

— مناۋ — ئىزدىڭ الديار پاتشانىڭ ئشارىسى، ال
ھندى أناۋ تاقتا وتىرغان ئىزدىڭ پاتشامىز الديار. ئىز
ئىبارىن دە پاتشانىڭ بۇيرۇنى بويىنشا سىتەيمىز، — دەپتى.

سوندا حان بۇلاردىڭ سىتىپ جۇرگەن سىتمەرىنىه جانە سالغان
شارىلەرىنى شىنەن قاتىي رىزا بولادى.

— پاتشالارىڭا اىتىڭدار، وسى ئشارىسىن ماعان ساتسىن
ئىبر ئىلدە بەرىين، — دەپتى.

مۇحتار پاتشانىڭ تىلەگىن الگى بالا وزىنلىك پاتشاسىنا
كەلىپ ايتسا، الديار پاتشا:

— بۇل ئشارى ساتلىسىن، باسقا جەردهن ئشارى جاساب
الامىز، — دەپ بۇيريق بەرىپتى. ئىبر ئىلدانى الىپ،

وزدەرنىڭ قازىناسىنا تاپسېرىپ، مۇحتار پاتشاعا:

— مىنا ئشارى قازىردهن باستاپ سىزدىكى، — دەپتى.
مۇحتار پاتشا:

— بۇل ئشارى مەنكى بولدى، هندى سەندەر باسقا
جەرگە ورنالاسىڭدار، — دەپ، ئۆز بەتىمەن كەتىپ
قالىپتى.

بالالار ھىتەسىنە ول جەردهن كەتىپ، باسقا جەرگە
بارىپ، بۇرىنعنىسىنان دا ارتىعراق ھتىپ ئشارى، سارايى
سالىپ، ويناپ جۇرە بەرىپتى.

مۇحتار پاتشا ئىبر كۇنى ؤېقتاپ جاتىپ، ئۆنس
كۈرىپتى، تۈسىنە جۇپار ئىمىستى گۈلدەر ئۆنسپ تۈرغان

باقشا، التىن، گاۋاھارمەن بىزەلگەن كەڭ سارايىلاردى،
بەيىشتى، حور قىزدارىن كۈرىپتى. مۇحتار پاتشا سول

سارايىلاردى ارالاپ جۇرگەنده، ئىسراق سالدەلى ادام
كەزىگىپ:

— ، مۇحتار پاتشا، بۇل وزىنلىك بالا پاتشا
الدياردان ساتىپ العان سارايىلارماڭ، ارالا! — دەپتى.

مۇحتار پاتشا ويانا كەلسە، ئۆنسى ھەن. پاتشا بۇل

کورگەن تؤسىنە ئۇيىسىنىپ، كەدەيلەرگە ساداقا بەرىپ جانە سەيىلگە شەعىپ، بالا پاتشا الدياردىڭ تاىي دا جاڭا ئشارى سالغانىن كورىپ تاڭ قالپىتى.

كۈندەرە ئېرى كۈن مۇحتار پاتشانىڭ الدىنا ھكى ادام داۋلاسىپ كەلەدى. سوندا ئىمىزلىرى: ھكەۋىنىڭ دە جەتەلەگەن ھكى بىمەسى بار، ھكەۋىنىڭ اراسىندا ئېرى قولىنى بار، بىمەنىڭ ھكەۋى دە قارا ئۆستى. ئېراق ھكەۋىنىڭ اراسىنداعى ئېرى قولىنىنىڭ ئۆسى الا، الا قولىن ھكى بىمەنى دە ھەممى، ھكى بىمە دە قولىنعا بىيدى. داۋلاسىپ كەلگەن ھكى اداھنىڭ ھكەۋى دە: «مەنلە بىمەمنەن تۈغان، مەنلە قولىنىم» دەيدى. پاتشا سۇراپ كورسە، ھكى بىمە دە ۋىتكەن ئۆتۈنى تۈغان، قولىن تۈغاندا بىمەلەرنىڭ تۈغانىن ھكەۋى دە كورمەگەن، كۈندىز ھكى بىمە ئېرى قولىنىدى تەڭ ھەمىزىپ جۇرگەننەن ئېرى-اق كورگەن. داۋ وسىندا باستالىپتى. ئادىل پاتشا قولىنىدى ھكەۋىنىڭ قايىسىسنا بۇيىرىپ بەرەرنى بىلە الماي قايران بولىپ وترغاندا، ئېرى جاس بالا:

— وي، قۇدای - اي، وسىنشا ادام ئېرى قولىنىنىڭ قاي بىمەن تۈغاننىن ايمىزىپ بەرە الماي وترغاننىن قاراشى!

ھەگىرەن تۈغاننىن ايمىزىپ بولسا، بۇل ئىستى باغانا - اق شەشىپ بەرەر ھى ! — دەپتى.

سوندا پاتشا مەن بىرگە وترغان ۋازىرلەر:

— وي، بىلەرغا ئەنمە، ھەلبىڭ باسى قاتىپ وترغاندا وتىمامىي وتر ارى! — دەپ ۋەرسىپ تاستاپتى.

— ۋەرسىساڭىز، ۋۇرسا بەرىڭىز، ئېراق تا ئېزدىڭ الديار پاتشا بولسا، بۇل مل ئۇيىتىپ بوجەلىپ وترماس ھى، — دەگەن سوزىن بالا قايتا ايتىپتى.

بۇل ئوزىزىدى مۇحتار پاتشا:
— هي بالا، وسى ئىستى سەندەر دىڭ پاتشالارنىڭ شەشه
الاما؟ — دەپ سوراپتى. سوندا بالا:
— تاقسىر، ئىزدىڭ الديار پاتشامىز بولسا، بۇل
ئىستى باعانا-اق ئېتىرىپ تاستار ھى، — دەپتى.
سوندا حان ئىسر ادام جىبەرىپ، جەتى جاستاگى بالا
پاتشا الدياردى شاقىرتىپ السىپ، بولغان ئىستى
ئۇسنىدىرىپ:
— بالام، بۇل تۈرالى سەن نە دەر ھەدىڭ؟ — دەپتى.
سوندا بالالار پاتشاسى: «بۇل كوب ويلانارلىق ئىس
ھەمس قوي»، — دەپتى دە، ئىسر شىنى سۋە العزىپتى.
شىنىدەن سۇغا ئۇش تامشى قاندى تامىزىپتى. ئىسر بىيەنىڭ
قۇلاعنان ئۇش تامشى قان السىپ، شىنىدەن سۇغا ونى
دا تامىزىپ كورىپ: «منا قولىن منا بىيەدەن
تۆماعان ھەمن»، — دەپتى. سودان سوڭ تاعى دا ئىسر شىنى
سۋە الدىرىپ، وغان قولىنىڭ قۇلاعنان ئۇش تامشى قان
السىپ، شىنىدەن سۇغا ونى دا تامىزىپ كورىپ: «منا
قولىنىدى تاپقان وسى بىيە ھەمن»، — دەپتى. جىنالغان
حالىق:
— وز ھەنسىنىڭ قانى سۋە شىنده ئوز قولىنىنىڭ
قانىمەن بىرىگىپ، قوشلىپ كەتىدى، ال وزى تاپپاعان
باساقا قولىنىنىڭ قانىمەن قوشلىماي، ھكى بولەك
جۇرەدى، — دەپتى. وسىندان كەين كوشلىك بولىپ ھكى
شىنى سۇغا قاراسا، الديار دىڭ ايتقانىنداي بولىپ شىعىپتى.
قولىنىدى وز يەسى السىپ قايتىپتى.
سونىمەن ھندى ئىسر كۇندرەدە مۇحتار پاتشانىڭ الدىنا

تاعی دا هکی ادام داؤلاسیپ کەلهدى. سونداعى داؤللى سىتمەرى: بەس جاسار اتان تۇيىھەگە هکى ادام تالاسىپ كەلگەن كەن. هكەۋى دە: « وز قولىمنان بوتالاتقام، پالەندەي سىنگەنەن تۇغان، اوزىن وۇرسىپ، اياعنى سىرەغان تۈيەم دى»، — دەيدى. قازى ئارلى - بەرلى سۈرەپ كورگەن كەن: « وز تۇيەمنەن تۇغاننى جانىمىدى بەرمەم»، — دەپ دەكەۋى دە بوي بەرمەپتى. سوپىتىپ، داؤدى قازى دا اجرا تا الماي، داؤلاسۇشلار مۇحتار پاتشانىڭ الدىنە كەلگەن كەن. پاشا داؤللى تۇيەنى قايسىسىنا بۇيرىسپ بەرۋەدى بىلەمەي تالڭ - تاماشا بولىپ وتىرعاندا، تاعى دا ئىبر جاس بالا تۇرسىپ:

— مۇنى ئىزدىڭ الديار پاتشامىزدان باسقا كىم اجرا تادى دەيىستىدەر؟ — دەپتى. سوندا پاشا: — بالام، سەن الديار پاتشائىدى شاقىرىپ كەلشى، سەندەر دىڭ پاتشالار بىڭىدى دا تىخدالىق! — دەپتى. سوندا الگى جاس بالا جۇڭرىپ بارىپ، وزىنىڭ الديار پاتشاشىن ھرتىپ كەلپىتى.

الديار هکى جاعن بەتتەستىرىپ كورىپ: « بۇل اتاننىڭ تاپقان ھەنسى بارما؟ » دەپ سۈرەغاندا، هكەۋى دە: — ھەنسى بار، بار، — دەپتى. الديار: « هكەۋىڭىز دە ھەنسىنلىپ كەللىڭىز دەر»، — دەپ بۇيرىپتى. جىنالغان هل: « بۇل بالا قايتىر هەن؟ » — دەپ قاراپ وتىرعاندا، الگى هکى ادام هکى سىنگەندى جەتەلەپ كەلپىتى.

الديار هکى تۇيەنى ارقان بويى جەرگە ۋەستاپ تۇرسىپ، بەستى اتاندى جىقىرىپ، ئورت اياعنى مىقتاپ بايلاتىپ اللىپ، اتاننىڭ سانىن قىل شىلىپرەمن بۇراتىپتى. شىلىپر

اتانىڭ سانىن قىيپ، ا atan تؤىيە شقىنىپ باقىرعاندا اناداي جىرده وۇستاپ تۇرغان ھكى نىگەندى قويا بىرىڭىمەر دەپ بۇيىرپىتى. سوندا ھكى تؤىيەنىڭ ھېرى اتانىڭ بوتا كۈننەدەگى داۋىسىن تانىپ، بوزداپ كەلىپ اتانىڭ وۇستىنى تۈسە قالپىتى. سوندا الديار: «atan مىنا تؤىيەدەن توغان ھكەن»، — دەپتى. وتىرغان مل بالا پاتشانىڭ قازىلىعىنا قايران قالپىتى.

تاعى ھېرى كۈننەرەدە مۇحتار پاتشانىڭ الدىنا ون - ون ھېرى جاستاوعى ھكى قارا بالانى ھرتىپ ھېرى ادام كەلىپتى: — تاقسىر، مىنا بالانىڭ ھېرى مەنلىڭ ئۆز بالام، ھېرى مەنىكى ھەمس. بۇگىن تاڭىردىڭ بۇلاردىڭ بالام جاتاتىن توسىكتە ھكى بالا جاتىر. قاراسام تۇرلەرى، كىيمىدەرى، مىنەز - قولقى، سوزدەرى... ھبارى وقسas. «مەنلىڭ ئۆز بالام قايىسلۇك» دەسمەم ھكەۋى دە: «اکە، عىزىزدىڭ بالائىز مەنمەن»، — دەيدى. سونمەن، ئۆز بالامنىڭ قايىسىسى ھكەنن بىلە الماي، عىزىزدىڭ الدىڭىزغا كەلىپ تۇرمىن، — دەپتى. پاتشا ھكى بالانى وڭاشا اللىپ، وتىكەن ۋاقتىتاعى سىتەرىن سۇاپ كورسە، ھكەۋىنلىڭ سوزى دە ھېرى جىردهن شىعىپتى. پاتشا ئارى - بەرى سۇرایپ، ھشقاندای سەزىك تابا الماپتى. اقىرى «بالا پاتشا بۇغان نەدەر ھكەن» دەپتى. الديار سوندا:

— بۇل ئىس باس قاتىرارلىق ئىس ھەمس قوي، — دەپتى. ھېرى بوس قۇمۇرانى العىزپىتى دا، ونى ئۆزى وۇستاپ تۇرىپ، ھكى بالاعا: — بالالار، سەندەردىڭ قايىسلۇك مىنا كىسىدەن توغان

بولسائدار، سوننڭ وسى مەن ۇستاپ تۈرغان قۇمراعا
كىرىپ كەتسىڭدەر، — دەپتى. ھى قارا بالانڭ ئېرى
سەكىرىپ كەلىپ، قۇمرانىڭ شىنە كىرىپ كەتكەندە، بالا
پاتشا قۇمرانىڭ اۋزىن باس بارماعىمەن باسا قويىپتى دا،
الگى كىسىگە:

— انه، قاسىڭىزدا تۈرغان ئىزدىڭ بالاشىز، مينا
قۇمراداعى بالا ئىزدى الداپ جۇرگەن شايىتان ھەمن، —
دەپتى.

سونىمەن، جىنالغان حالىق بۇغان دا قايران قالىپتى.
سوندا مۇحتار پاتشا حالىقىنى جىناب الپ:

— و، حالايق! مينا جەتى جاسار الدياردىڭ اقلى
مەنن الدە قايدا ارتىق ھەمن، سول ئۇشىن بۇگىننەن
باستاپ، بار پاشالىعەممىدى وسى بالاعا
وتىكىزەمن. بۇدان بىلاي سىزدەردىڭ پاشالارىڭىز —
مينا جەتى جاسار الديار، — دەپتى.

سونىمەن، الديار بالا جەتى جاسىندا تاققا وترىپ،
ئادىل پاتشا اتائىپتى.

ۇازىر بالا

بۇرىنچى زاماندا ئىبر پاتشا بار ھەمن، ول پاتشانىڭ ئىبر جاقسى ئۆزۈرى بولىپتى. سول ئۆزۈرى تاۋىسىلىپ ئۆلپتى. ولگەن ۋازىردىن ئىبر بالا قالىپتى. بالانى پاتشا شاقىرىپ ئىپ:

— سەن ماعان اكەئىنىڭ ورنىنا قىزىمەت قىلىپ،
ئۆزۈرى بولۇغا جارايىمىسىڭ؟ — دەپتى.
بالا تۇرىپ سوندا:

— ئىسز ۋازىرلىككە ۇناساڭىز جارار ھىم، — دەپ
جاۋاپ بەرپتى.

پاتشا ونى قابىل كورىپ ۋازىرلىككە الادى. بالا پاتشاعا كۇنىنە توقسان وۇيرەك اتىپ بەرىپ قىزىمەت ھەندى جانە قاندай قىزىمەت بۇيرىسادا اكەسىنەن ارتىعراق ھىم
ورىندىاپ، پاتشاعا جاىعىمىدى بولادى.

كۇندەرەدە ئىبر كۈن بالا كول جاعالاپ وۇيرەك اتىپ كەلە جاتىپ، توقسان ئۇرۇلى بەدەرلەنگەن چۈنۈ بار ئىبر وۇيرەكتى اتايىن دەپ مىلتىعىن كوتەرگەندە، وۇيرەك سوپەلەپ قويا بەرپتى:

— ھى، ئۆزۈر، مەنى اتپاشىز. مەن قىىر پاتشانىڭ قىزى ھىم، وسى كولگە شومىلىپ جۇرگەندە ھكى اپامنان اداسىپ قالىپ سونان بەرى جالعىز جۇرمىن، ھەر اتپاشاڭ سەنىڭ سۇيىكتى قالىڭدىعىڭ بولايىن، — دەپ جالىنىپتى.

جىگىت:

— قىز سۇرەتنە كىرسەڭ اتپايمىن، — دېپتى.
وېرىھك سۇلۇق قىز سۇرەتنە كىرىپ، سۇ جاعاسىنا شعىپ
بالاغا ئىتىپ ھەۋى ئىرىم ئۇي سالىپ مەكتەن ئىتىپ جاتىپتى.
بالا پاتشا بارمىي كەتكەن سوڭ پاتشا ونى باسقا ھكى
ۋازىرنە بىزدەتىدى. ھكى ۋازىر بىزدەپ ئاريا جاعاسىندىلى
وېگە كەلىپ قاراسا، وېدە ۋازىر وتر، قاسىندا ئىرىم التىن
ساندىق جاتىر ھەن. بۇلاردىڭ بىزدەپ كەلگەننەن التىن
ساندىق بولىپ جاتقان ۋازىر بالانىڭ كەلىنىشىگى — پەرى
قىزى بىلدەدى.

ھكى ۋازىر پاتشا بارىپ:

— ۋازىرىڭىز سىزدىكىنەن جاقسىراق ئىرىم التىن
سانىق قۇشاقتاپ جاتىر، — دەيدى.
پاتشا:

— ونى الىپ كەل! — دەپ جارلىق بەرەدى.
قىز كۈيەۋەنە:

— سەنى پاتشا شاقىرتۇى مۇمكىن، «نەشە كۇندەي
اوېرىپ جاتقانىمدا كوشىلىمىدى سۇراۋاغا كىسى
جىبەرمەدىڭىز، تىم بولماسا جولداس اقىم ئۇشىن ۋىزىڭىز
كەلىپ حالىمىدى بىلمەدىڭىز!» — دەپ وکپە ايت، —
دەيدى.

ھكى ۋازىر كەلىپ بالانى پاتشا الىپ بارادى. پاتشا
بالادان وئىڭ نەگە كەلمەگەننەن سۇرايدى.

بالا تۇرىپ:

— نەشە كۇندەي اوېرىپ جاتقانىمدا كوشىلىمىدى ئىرىم
سۇراتپا عانىڭىزغا وكىپەلەدەم، — دەيدى.

— مەنەن دە جاقسى التىن ساندىق تاپقانىڭدى ئېلدىم.
پالەن شاھاردا توقسان ئۇرۇلى بەدەرلەنگەن ئۇنى بار ئېرى
بۇركىت بار؛ ئېرى جۇمانىڭ شىننە سول بۇركىتتىلىپ
كەل، ھەمرەدەلىپ كەلمەسەڭ باسىڭدى الام! — دەيدى
پاتشا.

ئۇزازىر بالا وېينە قايىتىپ ۋاقىعانى اىھلىنىه ايتادى. اىھلى
ئېرى وراملالعا وۇشكىرىپ قويادى. ورمال بۇركىت بولادى.
ئۇزازىر ونى پاتشاعالىپ بارادى.
پاتشا ھەكىنىشى ئامىر ھەندى.

— پالەن شاھاردا ئۇنى توقسان ئۇرۇلى قۇبىلخان ئېرى
ايۋىز بار؛ ئېرى جۇمادان قالدىرىماي سونىلىپ كەل، ايتىلخان
كۈننەن قالدىرساڭ باسىڭدى الام! — دەيدى.

بالا وېينە قايىتىپ كەلىپ، ۋاقىعانى اىھلىنىه بایان
ھەندى. اىيەل دۇغا وقىپ وراملالدى ايۋىز قىلىپ بەرەدى.
ايتىلخان كۈننەن اىيۋىدى پاتشاعالىپ بارادى. پاتشا
وۇندەمىستەن اىيۋىدىلىپ قالادى دا، ۋازىرلەرن شاقىرىپ
لىپ:

— بارسا كەلمەسکە، ھەكى جول بار ھەدى، ئۇزازىرلەرمى.
دى جازاسى ئۇشىن سوغان جىبەرىپ ھەدىم، ول تاپسىرخان
جۇمىسىمىنىڭ ئابىن دە ورىنىداپ كەلدى. ال، ھەندى سەندرەر
ئېرى جول تابىڭدار، سوغان جۇمسايمىن، ھەمرەدە تاپسىرخان
نارسەنىلىپ كەلمەسە، باسىن الامىن؛ كەلمەي قاشىپ
كەتسە ونان ارمان كەتسىن. ھەمرەدە مەن جۇمسايتىن بارسا
كەلمەس جولدى تابا الماساڭدار، سەندرەدىڭ باستارىڭدى
الامىن! — دەيدى.

ۋازىرلەر پاتشادان قىسىلىپ ھەۋى ھەتكەنلىك